

Sygn. akt VU 818/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z udziałem zainteresowanej A. N.

o podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 4 kwietnia 2013r. sygn.(...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję i stwierdza, iż zainteresowana A. N. w okresie od dnia 01 września 2004 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu umów o świadczenie usług weterynaryjnych zawartych z Powiatowym Inspektoratem Weterynarii w T.;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w T. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 818/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 4 kwietnia 2013 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że A. N., jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia u płatnika składek – Powiatowego Inspektoratu Weterynarii, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu w okresie od 1 września 2004 roku do 31 grudnia 2008 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż zainteresowana mająca ustalone prawo do emerytury, miała zawarte z Powiatowym Inspektoratem Weterynarii umowy o świadczenie usług z zakresu inspekcji weterynaryjnej na okresy od 1 września 2004 roku do 31 grudnia 2004 roku, , od 1 stycznia 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku, od 1 stycznia 2006 roku do 31 grudnia 2006 roku, od 1 stycznia 2007 roku do 31 grudnia 2007 roku, od 1 stycznia 2008 roku do 31 grudnia 2008 roku. W związku z zawartymi umowami obowiązek ubezpieczeń osoby wykonującej taką umowę podlega ustaleniu na zasadach przewidzianych dla osób wykonujących pracę na podstawie

umowy zlecenia. W okresie od 1 września 2004 roku do 31 grudnia 2008 roku A. N. nie posiadała bowiem innego tytułu do ubezpieczeń wpływającego na schemat podlegania ubezpieczeniom z umów o świadczenie usług.

W odwołaniu z dnia 6 maja 2013 roku, pełnomocnik Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w T. wniósł o zmianę decyzji i ustalenie, że w spornym okresie A. N., mająca ustalone prawo do emerytury nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych w tym wynagrodzenia radcowskiego. Skarżący wskazanej decyzji zarzucił :

1.) naruszenie materialnego prawa, tj:

- art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2009. 205.1585), poprzez pominięcie przedmiotowej normy przy wydawaniu decyzji,

- art. 9 ust 4a w związku z art. 6 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2009.205.1585), poprzez błędne jej zastosowanie oraz przyjęcie iż w spornym okresie A. N., mając ustalone prawo do emerytury podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu jako zleceniobiorca przez cały wskazany w decyzji okres,

- art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych poprzez uznanie, iż wypłata świadczeń wynikających z umów zawartych na podstawie art. 16 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą stanowi przychód z działalności wykonywanej osobiście, a nie przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej,

2.) naruszenie przepisów postępowania art. 7-9 kpa oraz art. 77 kpa poprzez:

a) nie podjęcie czynności zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy;

b) nie przeprowadzenie postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej;

c) nie poinformowanie strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego;

d) nie zebranie w sprawie i rozpatrzenie istotnego materiału dowodowego,

wskutek czego nie dokonano wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia ustaleń (treść obowiązków umownych ubezpieczonego), a w konsekwencji dokonano ustaleń prawnych w oderwaniu od wykładni systemowej przepisów ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Organ rentowy podniósł, iż zawarte umowy są umowami o świadczenie usług i obowiązek ubezpieczeń osoby wykonującej taką umowę podlega ustaleniu na zasadach przewidzianych dla osób wykonujących pracę na podstawie umowy zlecenia. Wynagrodzenie otrzymywane przez ubezpieczonego podlega opodatkowaniu jako przychód z działalności wykonywanej osobiście. Ubezpieczona świadczyła usługi na podstawie decyzji o wyznaczeniu i zawartych umów z zakresu inspekcji weterynaryjnej. W spornym okresie ubezpieczona nie posiadała obowiązkowego tytułu ubezpieczenia do ubezpieczeń społecznych wpływających na schemat podlegania ubezpieczeniom z umów o świadczenie usług. Powiatowy Lekarz Weterynarii w drodze decyzji powierzył wykonywanie czynności z zakresu inspekcji weterynaryjnej i zawarł umowy o świadczenie usług z lekarzem weterynarii ubezpieczonym jako osobą fizyczną, która ma ustalone prawo do emerytury. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania obowiązków z zakresu inspekcji weterynaryjnej wykonują je pod nadzorem i w imieniu organów inspekcji weterynaryjnej. Osoba wyznaczona przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w zakresie czynności określonych w ustawie o inspekcji weterynaryjnej podlega ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych. Przychód z umowy zawartej pomiędzy Powiatowym Inspektoratem Weterynarii a lekarzem weterynarii podlega opodatkowaniu jako działalność wykonywana osobiście. Z treści wskazanych wyżej

umów wynika, że Powiatowy Inspektorat Weterynarii zawarł umowę o świadczenie usług z ubezpieczonym jako osoba fizyczną, która ma ustalone prawo do emerytury.

W związku z powyższym lekarz weterynarii, któremu w drodze decyzji powierzono wykonywanie czynności z zakresu inspekcji weterynaryjnej i z którym zawarta jest umowa o świadczenie usług, mający ustalone prawo do emerytury podlega obowiązkowym ubezpieczeniom jak osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2013 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wezwał udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego A. N..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. N. jest lekarzem weterynarii.

(okoliczność niesporna)

Od dnia 15 stycznia 2004 roku A. N. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą polegającą na wykonywaniu usług w zakresie weterynarii.

(dowód: wydruk z (...) k. 27 akt, k. 8 akt ZUS, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 12 stycznia 2004 roku k. 35 akt)

Decyzją z dnia 4 maja 2004 roku, Powiatowy Lekarz Weterynarii w T. wyznaczył A. N. do wykonywania określonych czynności weterynaryjnych.

(okoliczność niesporna)

W dniu 1 września 2004 roku Powiatowy Lekarz Weterynarii w T. (zleceniodawca) zawarł z A. N. (zleceniobiorca) umowę do wykonania czynności określonych w decyzji o wyznaczeniu (§ 2). W § 3 ust. 3 zleceniobiorca oświadczył, że posiada odrębny tytuł ubezpieczenia społecznego i nie wnosi o opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne wynikające niniejszej umowy. W § 3 ust. 4 wskazano, że organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad prawidłowym wykonaniem czynności stanowiących przedmiot umowy na zasadach określonych w ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej dnia 29 stycznia 2004 roku (Dz. U Nr 33, poz. 287) oraz innych przepisach z zakresu administracyjnego prawa weterynaryjnego.

(dowód: umowa z dnia 1 września 2004 roku k. 18-15 k. 18-17 w aktach ZUS)

Tożsama umowa została zawarta w dniu 3 stycznia 2005 roku na okres od 1 stycznia 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku.

(dowód: umowa z dnia 3 stycznia 2005 r. k. 22-20 w aktach ZUS)

Decyzją Nr (...) z dnia 2 stycznia 2006 roku, Powiatowego Lekarza Weterynarii w T. lekarz weterynarii A. N. została wyznaczona do:

- sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w tym badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju ,
- pobieranie próbek do badań monitoringowych.
- sprawowania nadzoru nad rozbiorem, przechowywaniem mięsa i wystawianiem zdrowia w zakładach wymienionych.

(dowód: decyzja z dnia 2 stycznia 2006 roku k. 33 akt)

W dniu 2 stycznia 2006 roku Powiatowy Lekarz Weterynarii w T. (wyznaczający) zawarł z A. N. – lekarzem weterynarii (wyznaczonym) umowę w nawiązaniu do postanowień art. 16 ustawy z 29 stycznia 2004r. o Inspekcji weterynaryjnej i w związku z decyzją z dnia 2 stycznia 2006 roku wydaną przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w T.. na czas oznaczony tj. od 1 stycznia 2006 roku do 31 grudnia 2006 roku.

Rodzaj, zakres i sposób wykonania czynności oraz miejsce określała w.w. Decyzja nr (...) z dnia 2 stycznia 2006 roku, stanowiąca załącznik do umowy (§1 pkt 1).

W umowie A. N. oświadczyła, że posiada odrębny tytuł ubezpieczenia społecznego i nie wносиła o opłacenie składek na ubezpieczenie społeczne wynikające z niniejszej umowy (§ 1 pkt 2).

Zgodnie z paragrafem 4 pkt 1 umowy Powiatowy Lekarz Weterynarii w T. ponosił odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez A. N. osobom trzecim, na skutek działań podjętych przy wykonywaniu powierzonych czynności. W myśl paragrafu 4 pkt 2 umowy nadzór na prawidłowym wykonaniu czynności objętych umową sprawują Organy Inspekcji Weterynaryjnej. Paragraf 5 pkt 2 stanowił, że A. N. zobowiązana była przy wykonywaniu czynności stanowiących przedmiot umowy posiadać upoważnienie wydane przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w T.

(dowód: umowa z dnia 2 stycznia 2006 roku k. 23 akt ZUS)

Kolejna umowa o wykonywanie czynności weterynaryjnych została zawarta między Powiatowym Lekarzem Weterynarii w T. i A. N. w dniu 2 stycznia 2007 roku, na okres od 1 stycznia 2007 roku do 31 grudnia 2007 roku. Umowa ta miała podobną treść, jak umowa z dnia 2 stycznia 2006 roku.

(dowód: umowa z dnia 2 stycznia 2007 roku k. 25-24 akt ZUS)

W okresie wykonywania czynności na rzecz Powiatowego Lekarza Weterynarii w T. A. N. była uprawniona do emerytury.

(okoliczność niesporna)

Zainteresowana wykonywała zlecenia na rzecz Powiatowego Lekarza Weterynarii w T. jako przedsiębiorca **w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.**

(dowód: zeznania A. N. protokół rozprawy z dnia 10 stycznia 2014 roku od minuty 2.00 do minuty 18.30 koperta k. 37)

Od dnia 1 października 2004 roku do dnia 30 grudnia 2008 roku A. N. została zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego przez płatnika składek – Powiatowy Inspektorat Weterynarii. Ponadto A. N. od 1 lipca 2003 roku była zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego, jako osoba mająca ustalone prawo do emerytury.

(okoliczności niesporne)

Za lata 2004-2008 zainteresowana A. N. nie wykazała dochodów z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej.

(dowód: informacja z Urzędu Skarbowego koperta k. 41)

Od dnia 1 września 2009 roku A. N. została wyrejestrowana z ubezpieczenia zdrowotnego.

(dowód: dokument (...) złożony przez pełnomocnika organu rentowego na rozprawie w dniu 10 stycznia 2014 roku załączony do akt ZUS)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia, czy zainteresowana A. N. zawarła zakwestionowane przez organ rentowy umowy zlecenia z 1 września 2004 roku, 3 stycznia 2005 roku, 2 stycznia 2006 roku i 2 stycznia 2007 roku z Powiatowym Inspektorem Weterynarii w T. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (i wtedy nie podlega ubezpieczeniom społecznym), czy też umowy te zostały zawarte nie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (i wtedy zainteresowana podlega ubezpieczeniom społecznym). Ustawodawca różnicuje bowiem podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umowy zlecenia (art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. z 2013 r. poz. 1440 ze zm) od podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej (art. 6 ust. 1 pkt 5 tej ustawy). Te same czynności bowiem mogą być wykonywane w ramach umowy zlecenia, jak również w ramach wykonywanej działalności gospodarczej.

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z art. 16 ustawy z 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (tj: Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842 ze zm.), powiatowy lekarz weterynarii może wyznaczyć lekarza weterynarii, nie będącego pracownikiem Inspekcji, do wykonywania czynności z zakresu inspekcji weterynaryjnej. Wyznaczenie do wykonywania czynności następuje w drodze decyzji administracyjnej powiatowego lekarza weterynarii, określającej rodzaj i zakres przekazanych do wykonania czynności. Wykonywanie tych czynności następuje po zawarciu przez powiatowego lekarza umowy z wybranymi osobami - tu lekarzami weterynarii.

Zwrócić należy również uwagę, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 9 ust. 5 ww. ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, osoby prowadzące działalność gospodarczą, które mają ustalone prawo do emerytury lub renty, dobrowolnie podlegają ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu z tego tytułu, jednakże zawarcie przez nie umowy zlecenia prowadzi do objęcia ich obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalno-rentowym. Jednakże, jak wynika z art. 9 ust. 2 i 2a tej ustawy, sytuacja jest odmienna, gdy przedmiot umowy zlecenia pokrywa się z zakresem prowadzonej działalności, czyli gdy praca jest wykonywana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pod warunkiem, że przychód uzyskiwany z umowy zlecenia i działalności gospodarczej jest traktowany przez przepisy podatkowe jako przychód z działalności gospodarczej. W takim przypadku dana osoba podlega ubezpieczeniom społecznym na zasadzie dobrowolności. W związku z powyższym należy również wskazać, że przepisy art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wymieniają jako źródła przychodu działalność wykonywaną osobiście oraz pozarolniczą działalność gospodarczą. Z kolei zgodnie z art. 13 ust. 8 tej ustawy, można traktować jako przychód z działalności innej niż wykonywana osobiście, przychód uzyskany na podstawie umów zawieranych przez podatnika w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, a taka sytuacja występuje, zdaniem Sądu, w rozpoznawanej sprawie.

Po tych ogólnych rozważaniach w zakresie obowiązujących przepisów, wskazać należy, iż z przedmiotu działalności zainteresowanej – według wpisu do ewidencji wynika wola realizacji umów zlecenia w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, co znalazło odzwierciedlenie w treści decyzji administracyjnych (decyzji tzw. wyznaczenia) i zawartych w ich następstwie umów zlecenia. Przedmiot prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej był bowiem tożsamy z działalnością wynikającą z zawartych umów zlecenia. Ponadto zainteresowana wprost wskazała, że warunkiem podpisania umowy było prowadzenie działalności gospodarczej, którą ona prowadziła. Prowadzenie tej działalności gospodarczej przez zainteresowaną było niezbędnym i kluczowym warunkiem zawarcia z nią umowy zlecenia. Bez spełnienia tego warunku odwołujący się nie wydałby decyzji o wyznaczeniu zainteresowanej lekarza weterynarii do wykonywania zadań z zakresu inspekcji weterynaryjnej, ani nie zawarłby z nią umowy zlecenia na wykonanie określonych czynności weterynaryjnych.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4 kwietnia 2012 roku (I UK 448/11, opubl. Legalis) wyznaczenie do wykonywania czynności następuje w drodze decyzji administracyjnej powiatowego lekarza weterynarii, określającej rodzaj i zakres przekazanych do wykonania czynności. Decyzja wyznaczająca zainteresowanego do dokonywania czynności w imieniu Powiatowego Lekarza Weterynarii dawała mu umocowanie do wykonywania czynności z zakresu inspekcji weterynaryjnej i stanowiła wymóg konieczny do zawarcia w dalszej kolejności umowy cywilnoprawnej. Natomiast zawarte w następstwie wydania tej decyzji umowy zlecenia, określały sposób, miejsce i zakres tych czynności oraz wysokość wynagrodzenia i termin jego płatności.

Zatem (jak wskazał Wojewódzki Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 26 sierpnia 2011 roku, sygn. akt I S.A./Rz 383/11, opubl. Legali) w tym przypadku umowa nie stanowiła źródła wykonywania czynności albowiem warunkiem zawarcia takiej umowy było uprzednie wydanie decyzji o wyznaczeniu lekarza weterynarii, potwierdzającej kwalifikacje danej osoby do ich wykonywania.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy, w ocenie sądu, zainteresowana lekarz weterynarii prowadziła działalność gospodarczą od 15 stycznia 2004 roku i na tej podstawie zawierała umowy zlecenia z Powiatowym Lekarzem Weterynarii wT. W ocenie Sądu w okolicznościach przedmiotowej sprawy - jak wynika z zeznań zainteresowanej A. N. – jej zamiarem i wolą było, by czynności zleczone jej przez Powiatowy Inspektorat Weterynarii w T.w umowach z 1 września 2004 roku, 3 stycznia 2005 roku, 2 stycznia 2006 roku i 2 stycznia 2007 roku wykonywane były w ramach prowadzonej przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej. Za takim stanowiskiem sądu przemawia okoliczność, że zakres czynności zleconych jej w ramach spornych umów zlecenia odpowiada zakresowi prowadzonej przezeń pozarolniczej działalności gospodarczej.

Powyższe ustalenie jest istotne, bowiem warunkuje uznanie, że w świetle obowiązujących przepisów jak i ugruntowanego już orzecznictwa, iż wykonywanie czynności w zakresie inspekcji weterynaryjnej nie stanowi samodzielnej podstawy podlegania ubezpieczeniom społecznym z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jeżeli są one wykonywane w ramach prowadzonej przez przedsiębiorcę pozarolniczej działalności gospodarczej.

W tym miejscu wskazać należy, iż w zakresie oceny charakteru prawnego wykonywanych przez lekarzy weterynarii umów zlecenia na podstawie tzw. wyznaczenia istnieje już ugruntowany pogląd w orzecznictwie. Sąd Najwyższy w pełni zaaprobował pogląd, zgodnie z którym prowadzenie działalności gospodarczej przez lekarza weterynarii było niezbędnym warunkiem decyzji o wyznaczeniu do wykonywania zadań z zakresu inspekcji weterynaryjnej. Przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej nie wykreowały innej podstawy ubezpieczenia społecznego wbrew sytuacji prawnej i woli lekarza weterynarii, który przyjmował „wyznaczenie” i zawierał umowy o świadczenie czynności weterynaryjnych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2011 roku, sygn. akt I UK 37/12, opubl. Legalis).

Ponadto w wyroku z 23 czerwca 2009 r., III UK 24/09 (opubl. Lex nr 518053) Sąd Najwyższy wprost wskazał, że wykonywanie czynności w zakresie inspekcji weterynaryjnej nie stanowi samodzielnej podstawy podlegania ubezpieczeniu społecznemu z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jeżeli są one wykonywane w ramach prowadzonej przez przedsiębiorcę pozarolniczej działalności gospodarczej. Podobne stanowisko zajął w wyroku z dnia 14 grudnia 2010 r., I UK 209/10 (opubl. Lex nr 738525). Powyższe stanowisko Sąd Okręgowy w całości podziela. Oznacza to de facto, że jeżeli osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą wykonuje w jej ramach umowy zlecenia, których przedmiot jest taki sam jak przedmiot prowadzonej działalności gospodarczej, to podlega tylko ubezpieczeniu społecznemu tylko z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu rentowego zawartym w odpowiedzi na odwołanie, iż zakresem działalności gospodarczej nie mogą być objęte czynności wykonywane pod nadzorem i w imieniu Inspekcji Weterynaryjnej.

W myśl art. 5 ustawy z 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności wykonują powierzone im czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji. Są urzędowymi lekarzami weterynarii i podlegają ochronie przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych. Odmiennie kształtuje się sytuacja osoby, prowadzącej działalność gospodarczą, gdyż wykonuje ją we własnym imieniu, na własny rachunek, ponosząc w całości związane z nią ryzyko gospodarcze i przy jej wykonywaniu nie korzysta z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych. Takie przeciwstawienie -jak wskazał Sąd Najwyższy w ww. wyroku z dnia 14.12.2010 r. - nie jest wystarczające dla potwierdzenia stanowiska, iż takie umowy zlecenia nie mogą wchodzić w zakres czynności związanych z prowadzoną działalnością weterynaryjną. Również bowiem obie ustawy o inspekcji weterynaryjnej (obecna z 2004 r. i poprzednia z 1997 r.) nie zajmują się podstawą ubezpieczenia społecznego.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 23.06.2009 r. (III UK 24/09) Sąd Najwyższy stwierdził, że decyzja o wyznaczeniu lekarza weterynarii nie zajmuje się podstawą świadczenia usług. Tę zaś strony określiły jako wykonywanie zlecenia w ramach działalności gospodarczej wyznaczonego lekarza weterynarii. Działalność gospodarza nie traci swych cech przez wykonywanie usług nawet przynależnych do zadań administracji weterynaryjnej, wykonywanych na jej zlecenie i w jej imieniu. Dla zleceniodawcy (Inspekcji) zleceniobiorca wszak nadal świadczy usługę (działalność) we własnym imieniu, za co też otrzymuje wynagrodzenia (art. 2 i 4 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i art. 2 uprzedniej ustawy z 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej). Jego jest też ryzyko wykonania usług wobec zlecającego i bezpośrednich odbiorców.

Kolejny zarzut organ rentowego, sprowadzający się do kwestii, że zainteresowana z tytułu zawartych umów zlecenia otrzymywała przychód, który nie może być traktowany jako przychód z działalności gospodarczej, również nie może odnieść zamierzonego skutku. Sąd Okręgowy przedmiotowej sprawie nie musi bowiem wiążąco rozstrzygać, czy przychód z wykonywania zleceń był przychodem z działalności wykonywanej osobiście, czy wyłącznie z działalności gospodarczej zainteresowanego. Sąd Okręgowy podziela bowiem w tym zakresie pogląd w powołanym już wyroku z dnia 23 czerwca 2009 r., w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że jest to materia podatkowa, a jednoznaczne przesądzenie rodzaju przychodu do opodatkowania sprawie nie jest konieczne, nie tylko dlatego, że przedmiotem sprawy nie jest obowiązek podatkowy, lecz objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. W zakresie podległości podatkowej bowiem nie jest wykluczone uzyskiwanie przez podatnika prowadzącego działalność gospodarczą jednocześnie dochodów z działalności wykonywanej osobiście, zatem odrębnej od działalności gospodarczej, według podziału przyjętego w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3). Jest to jednak sfera prawa podatkowego a nie ubezpieczeń społecznych.

Podsumowując, w ocenie sądu, A. N. w okresie objętym sporem tj. od 1 września 2004 roku do 31 grudnia 2008 roku wykonywała na podstawie umów zawartych z powiatowym inspektorem weterynaryjnym, czynności związane z wyznaczenia w ramach prowadzonej działalności gospodarczej – weterynaryjnej w oparciu o art. 9 ust. 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 6 ust. 1 kt 5 tej ustawy i podlegała dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu prowadzonej działalności.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, uznał odwołanie za uzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie „1” sentencji.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego znajduje uzasadnienie w treści art. 98 k.p.c. oraz przepisach § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490).